

SZEGEDI NAPLÓ

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ES IRODALMI NAPILAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 14 forint — kr. Negyedévre 3 forint 50 kr.
 Félévre 7 forint — kr. Egy hónapra 1 forint 20 kr.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
 KULINYI ZSIGMOND.

HÍRDETÉSEKET
 és nyilatkozási közleményeket a közlönyben közöltek
 arányosnak, szigorú szabályok.

SZEGEDI NAPLÓ

1878—1896.

Mint politikai, közgazdasági és irodalmi napilap kezdte meg pályafutását a »Szegedi Napló« 1878-ban *Enyedy Lukács* szerkesztésében és kiadásában és *Mikszáth Kálmán* közreműködésével, kinek humoros remekei (részben Kákay Aranyos No. 3. és János nevek alatt) »A kir. biztos és udvara« fény- és árnyképei és bájos történetei, azok közt »Egy híres duda története«, »A brezinai akol«, »A Filcsik uram bundája« stb. már akkor országos feltűnést keltettek és részint német fordításban is megjelentek a legelőkelőbb szépirodalmi folyóiratokban. A redakció belső tagjai voltak kezdetben: *Mikszáth Kálmán* mellett *Gelléri Mór*, külső munkatársak: *Bánfalvi Lajos*, *Kulinyi Zsigmond*.

Az egész korszakot véve, a »Szegedi Napló« szerkesztői és munkatársai voltak:

1878—1881. Szerkesztő: *Enyedy Lukács*.

1881 – 1884. Szerkesztő: *Enyedy Lukács*, főmunkatárs: *Kulinyi Zsigmond*.

1884—1888. Főszerkesztő: *Enyedy Lukács*, felelős szerkesztő: *Kulinyi Zsigmond*.

1888-tól: Szerkesztő: *Kulinyi Zsigmond*.

Belső dolgozó társai voltak a »Szegedi Napló«-nak: *Mikszáth Kálmán* (1878—1881.), aki pár évig Budapestről is állandóan írt a lapnak, *Gelléri Mór* (1878—1879.), *Kulinyi Zsigmond* (Zajgó, Stockmágyár) (1879—1884.), *Bánfalvi Lajos* (1878—1880.), *Pósa Lajos* (1881—1882.), aki egészen 1889-ig állandó külmunkatársa volt a »Szegedi Napló«-nak és kötetekre menő költeményeket adott ki abban »Apró történetei«-ből, »Dalai«-ból, népmeséiből és gyermekverseiből, *Palotás Fausztin* (1881.), *Békefi Antal* (Ton—Csi, Rió) 1881-től, *Sebők Zsigmond* (Plautus) (1884—1885. és 1886—1888.), ki Budapestről is becses dolgokat írt a lapnak, *Tompá Kálmán* (1883.), *Gyöngyösy László* (1886.), *Lipcsey Ádám* (Pasquino, By—tang) (1888—1890.), *Kabos Ede* (1890.), *Thewrewk István* (Turk—Están) (1890.), *Seress Imre* (1890.), *Vass Géza* (1890.), *Gárdonyi Géza* (1891.), *Sas Ede* (1890.), *Thury Zoltán* (1890—1892.), *Tömörkény István* (Pista, Hóeke Menyhárt) 1890-től, *Palócz László* (1892—1895.), *Ujlaki Antal* (Uriel) (1895-től).

A redakció körén kívül e tizenkilencz év során, időnkint változva, hosszabb állandóságú külmunkatársai voltak a »Szegedi Napló«-nak: *Murai Károly*, *Iványi Ödön*, *Móra István* (a »Földszint« című nagybecsű kötet költeményeinek legnagyobb része a »Szegedi Napló« tárczájában jelent meg), *Horváth Vilma*, *Szávay Gyula*, *Tóth Dezső*, *Fehér Dezső*, *Vigolla*.

A »Szegedi Napló« a függetlenségi és 48-as párt szabadelvű programjának alapján áll. Kiadója és tulajdonosa 1887 óta: *Bába Sándor*. A »Szegedi Napló« köznapokon 8—10 oldalon, vasárnaponként 16—20 olda-

lon jelenik meg. Vasárnapi melléklapja a „*Hüvelyk Matyi*” című élczlap.

A »Szegedi Napló« hivatásához képest erőteljesen küzdött e tizenöt év alatt az ujjáépülő Szeged haladásáért és fejlődéseért az alkotások minden terén és kétségtelenül rész illeti a sikerekből, melyeket Szeged elért, főként a szellemi rekonstrukció társadalom-átalakító eredményeiben és az új intézmények egész sorában, vagy a meglevők fejlesztésében.

És tovább, egyre tovább harczol e lap, mint hű tolmácsa a közvélemény akaratának Szeged városias emelkedéseért, a közoktatás minden vonalon való kiterjesztéseért, a harmadik egyetemért és azért, hogy központjává tegyék Szegedet egy nagy vármegyének, közvetlenül is odacsatolandó egy nagy politikai testet az Alföld metropolisához, mely már is a legnemesebb és áldozatkészebb magyarosító és kulturmissziót teljesíti a Délvidéken.

